

21999A0710(02)

10.7.1999

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 176/36

UMOWA

zawarta przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotycząca włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

i

REPUBLIKA ISLANDII ORAZ

KRÓLESTWO NORWEGII,

MAJĄC NA UWADZE, że od momentu podpisania Umowy luksemburskiej z dnia 19 grudnia 1996 r. między trzynastoma Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej – sygnatariuszami układów z Schengen a Republiką Islandii oraz Królestwem Norwegii, dwa ostatnie państwa uczestniczyły w dyskusji dotyczącej wprowadzania w życie, zastosowania i dalszego rozwijania układów z Schengen i związanych z nimi przepisów;

MAJĄC NA UWADZE, że w wyniku Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej (zwanego dalej „Protokołem z Schengen”), załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przez Traktat amsterdamski zmieniający Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty prawne, współpraca między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej – sygnatariuszami układów z Schengen w ramach wymienionych umów i związanych z nimi postanowień będzie prowadzona w prawnych i instytucjonalnych ramach Unii Europejskiej i w odniesieniu do odpowiednich postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

ODWOŁUJĄC SIĘ do przedmiotu i celu Umowy luksemburskiej, dla zachowania istniejącego systemu funkcjonującego między pięcioma państwami nordyckimi na mocy Konwencji w sprawie znoszenia kontroli paszportowej na granicach wewnątrz-nordyckich, podpisanej w Kopenhadze dnia 12 lipca 1957 r., ustanawiającej Nordycką Unię Paszportową, ponieważ te państwa nordyckie, które są członkami Unii Europejskiej, uczestniczą w systemie znoszenia kontroli osób na wewnętrznych granicach wymienionych w układach z Schengen;

MAJĄC NA UWADZE postanowienia ustanowione w Umowie luksemburskiej;

UZNAJĄC jednakże, że włączenie dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej zakłada, że podejmowanie decyzji dotyczących dalszego rozwoju postanowień stanowiących dorobek Schengen stało się sprawą Unii Europejskiej, w tym Wspólnoty Europejskiej;

MAJĄC NA UWADZE, że, zgodnie z artykułem 6 ustęp 1 Protokołu z Schengen, Unia Europejska, w tym Wspólnota Europejska, pragnie szanować oraz służyć przedmiotowi i celom Umowy luksemburskiej przez Umowę o stowarzyszeniu Republiki Islandii i Królestwa Norwegii, po wejściu w życie Traktatu amsterdamskiego, z wprowadzeniem w życie dorobku Schengen i jego dalszym rozwojem na podstawie Umowy luksemburskiej, zapewniając w ten sposób wspólne cele przez stałe zaangażowanie tych dwóch Państw w te działania;

PRZEKONANE o potrzebie włączenia we właściwy sposób wszystkich stron, które stosują postanowienia stanowiące dorobek Schengen, i tych, w stosunku do których takie postanowienia i ich dalszy rozwój mogą mieć zastosowanie, włączając Republikę Islandii i Królestwo Norwegii do dyskusji na wszystkich szczeblach dotyczących ich wprowadzenia w życie, praktycznego zastosowania i przygotowania dalszego rozwoju;

UWZGLĘDNIAJĄC, że w tym celu konieczne jest ustanowienie struktury organizacyjnej, poza instytucjonalnymi ramami Unii Europejskiej, zapewniającej włączenie Republiki Islandii i Królestwa Norwegii do procesu podejmowania decyzji w tych dziedzinach i umożliwienia im uczestnictwa w ich podejmowaniu za pośrednictwem Komitetu Mieszanego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Islandii i Królestwo Norwegii, zwane dalej odpowiednio „Islandią” i „Norwegią”, są odpowiednio związane z działalnością Wspólnoty Europejskiej i Unii Europejskiej w dziedzinach objętych postanowieniami określonymi w załącznikach A i B do niniejszej Umowy i ich dalszego rozwoju.

Niniejsza Umowa tworzy wzajemne prawa i obowiązki zgodnie z określonymi w nim procedurami.

Artykuł 2

1. Postanowienia dorobku Schengen, wymienione w załączniku A do niniejszej Umowy, mające zastosowanie do Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zwanych dalej „Państwami Członkowskimi”, które uczestniczą w ściślejszej współpracy ustalonej przez Protokół z Schengen, są wykonywane i stosowane przez Islandię i Norwegię.

2. Postanowienia aktów Wspólnoty Europejskiej wymienione w załączniku B do niniejszej Umowy, w zakresie, w jakim zastępują odpowiednie przepisy Konwencji podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. wprowadzającej w życie Umowę w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, lub postanowienia przyjęte na mocy tej Konwencji, są wykonywane i stosowane przez Islandię i Norwegię.

3. Akty i środki podjęte przez Unię Europejską, zmieniające postanowienia określone w załącznikach A i B lub ustanowione na mocy tych postanowień, w stosunku do których procedury wymienione w niniejszej Umowie zostały zastosowane, są również, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 8, wprowadzone w życie i stosowane przez Islandię i Norwegię.

Artykuł 3

1. Powołuje się Komitet Mieszany, składający się z przedstawicieli rządów Islandii i Norwegii, przedstawicieli wyłonionych spośród członków Rady Unii Europejskiej, zwanej dalej „Radą”, oraz Komisji Wspólnot Europejskich, zwanej dalej „Komisją”.

2. Komitet Mieszany uchwała swój regulamin na zasadzie porozumienia.

3. Komitet Mieszany zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na żądanie któregośkolwiek z członków.

4. Z zastrzeżeniem artykułu 4 ustęp 2 Komitet Mieszany spotyka się na szczeblu ministerialnym, wyższych urzędników lub ekspertów, zgodnie z wymaganiami napotkanych okoliczności.

5. Urząd przewodniczącego Komitetu Mieszanego sprawowany jest:

- na szczeblu ekspertów: przez przedstawiciela Unii Europejskiej,
- na szczeblu wyższych urzędników i ministrów: przemiennie, przez okres sześciu miesięcy przez przedstawiciela Unii Europejskiej, a następnie przez przedstawiciela rządu Islandii lub Norwegii.

Artykuł 4

1. Komitet Mieszany zajmuje się, zgodnie z niniejszą Umową, wszystkimi sprawami objętymi zakresem artykułu 2 i zapewnia należyte rozpatrzenie wszystkich spraw podniesionych przez Islandię i Norwegię.

2. W Komitecie Mieszanym na szczeblu ministerialnym przedstawiciele Islandii i Norwegii mają możliwość:

- wyjaśniania problemów napotkanych w odniesieniu do poszczególnych aktów prawnych bądź środków lub udzielania odpowiedzi na problemy napotkane przez inne delegacje,
- wypowiedzenia się w każdej sprawie dotyczącej rozwijania przepisów będących przedmiotem ich obaw lub wprowadzania tych przepisów w życie.

3. Spotkania Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym przygotowywane są przez Komitet Mieszany na szczeblu wyższych urzędników.

4. Przedstawiciele rządów Islandii i Norwegii mają prawo do kierowania do Komitetu Mieszanego sugestii odnoszących się do spraw wymienionych w artykule 1. Po przeprowadzeniu dyskusji Komisja lub którekolwiek Państwo Członkowskie może rozważyć takie sugestie w celu opracowania propozycji podjęcia inicjatywy, zgodnie z zasadami Unii Europejskiej, na rzecz przyjęcia aktu prawnego lub środka Wspólnoty Europejskiej lub Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 4 Komitet Mieszany informowany jest o przygotowywaniu przez Radę wszelkich aktów lub środków, które mogą mieć znaczenie dla niniejszej Umowy.

Artykuł 6

Podczas przygotowywania projektów nowych uregulowań w zakresie objętym niniejszą Umową Komisja nieoficjalnie zwraca się o opinie do specjalistów z Islandii i Norwegii w takim samym trybie, w jakim zwraca się do specjalistów z Państw Członkowskich o sporządzanie wniosków.

Artykuł 7

Umawiające się Strony postanawiają, iż należy ustalić właściwe ustalenia w sprawie kryteriów i mechanizmów określających odpowiedzialność Państwa za badanie wniosku o azyl wniesionego w którymkolwiek Państwie Członkowskim, Islandii lub Norwegii. Rozwiązania takie powinny być stosowane w czasie, w którym postanowienia określone w załącznikach A i B, jak również postanowienia już przyjęte zgodnie z artykułem 2 ustęp 3, są wprowadzone w życie dla Islandii i Norwegii, zgodnie z artykułem 15 ustęp 4.

Artykuł 8

1. Przyjęcie nowych aktów lub środków odnoszących się do spraw określonych w artykule 2 zastrzeżone jest dla właściwych instytucji Unii Europejskiej. Zgodnie z ustępem 2 takie akty lub środki wchodzą w życie równocześnie w Unii Europejskiej i jej określonych Państwach Członkowskich oraz w Islandii i Norwegii, o ile te akty i środki wyraźnie nie stanowią inaczej. W tym kontekście należy odpowiednio uwzględnić terminy wskazane przez Islandię lub Norwegię w Komitecie Mieszanym jako czas niezbędny dla Islandii lub Norwegii na spełnienie ich wymogów konstytucyjnych.

2. a) Rada niezwłocznie informuje Islandię i Norwegię o przyjęciu aktów i środków określonych w ustępie 1, w stosunku do których zastosowane zostały procedury wymienione w niniejszej Umowie. Islandia i Norwegia decydują niezależnie o przyjęciu ich treści i wprowadzeniu ich do wewnętrznego porządku prawnego. Rada i Komisja powiadamiane są o podjętych decyzjach w ciągu trzydziestu dni od daty przyjęcia tych aktów lub środków.

b) Jeśli treść takich aktów i środków może stać się wiążąca dla Islandii dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Islandia informuje Radę i Komisję o takiej okoliczności w momencie powiadamiania. Islandia niezwłocznie informuje na piśmie Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych i dostarcza taką informację nie później niż cztery tygodnie przed datą ustanowioną dla wejścia w życie aktu lub środka dla Islandii, zgodnie z ustępem 1.

c) Jeśli treść takich aktów lub środków może stać się wiążąca dla Norwegii dopiero po spełnieniu wymogów konstytucyjnych, Norwegia informuje Radę i Komisję o tym w momencie powiadamiania. Norwegia niezwłocznie, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty zawiadomienia przez Radę, informuje na piśmie Radę i Komisję o spełnieniu wszystkich wymogów konstytucyjnych. Od daty ustanowionej dla wejścia w życie aktu lub środka dla Norwegii i do czasu dostarczenia informacji o spełnieniu wymogów konstytucyjnych Norwegia stosuje tymczasowo, wszędzie tam gdzie jest to możliwe, treść takiego aktu lub środka.

3. Przyjęcie przez Islandię i Norwegię treści aktów i środków określonych w ustępie 2 tworzy prawa i obowiązki między Islandią a Norwegią oraz między Islandią i Norwegią, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi związanymi przez te akty i środki, z drugiej strony.

4. W przypadku gdy:

a) Islandia lub Norwegia powiadomią o podjęciu decyzji o nieprzyjęciu aktu lub środka określonego w ustępie 2,

w stosunku do których zastosowana została procedura określona w niniejszej Umowie; lub

b) ani Islandia, ani Norwegia nie złożą powiadomienia w terminie trzydziestu dni określonym w ustępie 2 litera a); lub

c) Islandia nie złożą powiadomienia przed upływem czterotygodniowego terminu określonego w ustępie 2 litera b) przed datą ustanowioną dla wejścia w życie aktu lub środka, o który chodzi; lub

d) Norwegia nie złożą powiadomienia w terminie sześciu miesięcy, określonym w ustępie 2 litera c), lub nie przewiduje tymczasowego stosowania, jak jest to przewidziane w tym samym akapicie, od daty ustanowionej dla wejścia w życie aktu lub środka, o którym mowa;

uznaje się, że niniejsza Umowa przestaje obowiązywać w odniesieniu do Islandii lub Norwegii, chyba że Komitet Mieszany po starannym zbadaniu możliwości kontynuacji Umowy zadecyduje inaczej w ciągu dziewięćdziesięciu dni. Zakończenie obowiązywania niniejszej Umowy staje się skuteczne trzy miesiące po wygaśnięciu dziewięćdziesięciodniowego okresu.

Artykuł 9

1. Do osiągnięcia celu Umawiających się Stron polegającego na jednolitych, w miarę możliwości, stosowaniu i wykładni postanowień określonych w artykule 2, Komitet Mieszany stale śledzi rozwój orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, zwanego dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”, jak również rozwój orzecznictwa właściwych sądów Islandii i Norwegii, odnoszącego się do tych postanowień. W tym celu ustanawia się mechanizm dla zapewnienia regularnego, wzajemnego przekazywania informacji w zakresie takiego orzecznictwa.

2. Islandia i Norwegia uprawnione są, pod warunkiem przyjęcia koniecznych zmian w Statucie Trybunału Sprawiedliwości, do przedkładania Trybunałowi Sprawiedliwości dokumentów procesowych lub uwag na piśmie w przypadkach, gdy zapytanie zostało do nich skierowane przez sąd lub trybunał Państwa Członkowskiego w celu wydania wstępnego orzeczenia dotyczącego interpretacji postanowień artykułu 2.

Artykuł 10

1. Islandia i Norwegia corocznie przedkładają Komitetowi Mieszanemu sprawozdanie o sposobie wykonywania i wykładni przez ich władze administracyjne i sądy postanowień artykułu 2 według wykładni Trybunału Sprawiedliwości, zależnie od przypadku.

2. Jeśli Komitet Mieszany w sprawach, które zostały mu przedłożone, w terminie dwóch miesięcy od stwierdzenia istnienia znaczącej różnicy w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i sądów Islandii lub Norwegii lub znaczącej różnicy w stosowaniu postanowień artykułu 2 przez władze Państw Członkowskich i władze Islandii i Norwegii, nie może zapewnić zachowania jednolitej interpretacji i stosowania, stosuje się procedurę przewidzianą w artykule 11.

Artykuł 11

1. W przypadku sporu dotyczącego stosowania niniejszej Umowy lub w przypadku, gdy zajdzie sytuacja przewidziana w artykule 10 ustęp 2, sprawa zostaje oficjalnie wprowadzona jako sporna do dziennego porządku obrad Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym.

2. Komitet Mieszany na rozstrzygnięcie sporu ma dziewięćdziesiąt dni od daty przyjęcia porządku obrad, do którego została wprowadzona kwestia sporna.

3. W przypadku gdy spór nie może zostać rozstrzygnięty przez Komitet Mieszany w terminie dziewięćdziesięciu dni przewidzianym w ustępie 2, przewidziany jest dalszy okres trzydziestu dni na osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia.

W przypadku nieosiągnięcia ostatecznego rozstrzygnięcia niniejsza Umowa przestaje obowiązywać w stosunku do Islandii lub Norwegii, zależnie od tego, którego Państwa dotyczy spór. Zakończenie obowiązywania Umowy staje się skuteczne sześć miesięcy od wygaśnięcia okresu trzydziestodniowego.

Artykuł 12

1. W odniesieniu do kosztów administracyjnych związanych ze stosowaniem niniejszej Umowy Islandia i Norwegia wnoszą do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich roczną kwotę:

— Islandia 0,1 %,

— Norwegia 4,995 %

kwoty 300 000 000 BEF (lub równowartości w euro), poddawanej waloryzacji rocznej zgodnie ze stopą inflacji w Unii Europejskiej.

W przypadku gdy koszty operacyjne związane ze stosowaniem niniejszej Umowy nie są przypisane do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, lecz bezpośrednio przypadają na Państwa Członkowskie, Islandia i Norwegia dokonują wpłat na pokrycie tych kosztów zgodnie z udziałem procentowym produktu narodowego brutto tych krajów w stosunku do produktu narodowego brutto wszystkich krajów uczestniczących.

W przypadku gdy koszty operacyjne przypisane są do ogólnego budżetu Wspólnoty Europejskiej, Islandia i Norwegia ponoszą te koszty wnosząc do wymienionego budżetu roczną kwotę zgodnie z udziałem procentowym produktu narodowego brutto tych krajów w stosunku do produktu narodowego brutto wszystkich krajów uczestniczących.

2. Islandia i Norwegia mają prawo do otrzymywania dokumentów sporządzonych przez Komisję lub w ramach Rady dotyczących niniejszej Umowy, oraz, na spotkaniach Komitetu Mieszanego, do żądania tłumaczenia na jeden z języków urzędowych instytucji Wspólnot Europejskich według swego wyboru. Jednakże wszelkie koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych na lub z języków islandzkiego i norweskiego ponoszone są przez Islandię lub Norwegię.

Artykuł 13

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ani na inne umowy zawarte między Wspólnotą Europejską a Islandią i/lub Norwegią.

2. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na przyszłe umowy, jakie będą zawarte przez Wspólnotę Europejską z Islandią i/lub Norwegią lub na podstawie artykułów 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej.

3. Niniejsza Umowa nie wpływa w żaden sposób na współpracę w ramach Nordyckiej Unii Paszportowej w zakresie, w jakim taka współpraca nie jest sprzeczna i nie szkodzi stosowaniu niniejszej Umowy oraz aktom i środkom przyjętym na podstawie niniejszej Umowy.

Artykuł 14

Niniejszej Umowy nie stosuje się do Svalbardu (Spitzbergenu).

Artykuł 15

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w miesiąc po dniu, w którym Sekretarz Generalny Rady, który działa jako depozytariusz, ustalił, że zostały spełnione wszystkie wymogi formalne dotyczące wyrażenia zgody przez Strony niniejszej Umowy, lub w ich imieniu, na związanie jej postanowieniami.

2. Artykuły 1, 3, 4, 5 oraz artykuł 8 ustęp 2 litera a) zdanie pierwsze stosuje się tymczasowo od daty podpisania niniejszej Umowy.

3. W odniesieniu do aktów i środków przyjętych po podpisaniu niniejszej Umowy, lecz przed jej wejściem w życie, trzydziestodniowy okres, określony w artykule 8 ustęp 2 litera a) zdanie ostatnie, rozpoczyna bieg od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy.

4. Postanowienia określone w załącznikach A i B, jak również postanowienia już przyjęte zgodnie z artykułem 2 ustęp 3, są skuteczne w odniesieniu do Islandii i Norwegii od daty, którą ustalili Rada stanowiąc jednomyślnie, przez swych Członków reprezentujących Państwa Członkowskie, które uczestniczą w ściślejszej współpracy na mocy Protokołu z Schengen, po konsultacji w Komitecie Mieszanym zgodnie z artykułem 4 niniejszej Umowy i uzyskaniu zapewnienia, że warunki wstępne wykonywania odnośnych postanowień zostały spełnione przez Islandię i Norwegię oraz że kontrola na ich granicach zewnętrznych jest skuteczna.

5. Wprowadzenie w życie postanowień określonych w ustępie 4 tworzy prawa i obowiązki między Islandią a Norwegią oraz między Islandią i Norwegią z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i tymi jej Państwami Członkowskimi, w odniesieniu do których również wymienione postanowienia zostały wprowadzone w życie mocy, z drugiej strony.

Artykuł 16

Niniejsza Umowa może zostać wypowiedziana przez Islandię lub Norwegię lub decyzją Rady, stanowiącej jednomyślnie przez swych członków reprezentujących Państwa Członkowskie uczestniczące we ściślejszej współpracy na mocy Protokołu z Schengen. Takie wypowiedzenie składane jest u depozytariusza. Staje się ono skuteczne po upływie sześciu miesięcy od momentu powiadomienia.

Artykuł 17

Konsekwencje wypowiedzenia niniejszej Umowy lub zakończenia jej obowiązywania w odniesieniu do Islandii lub Norwegii są przedmiotem porozumienia między pozostałymi Stronami a Stroną, która wypowiedziała niniejszą Umowę lub w odniesieniu do której zakończenie nabiera mocy. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, Rada zadecyduje, po konsultacji z pozostałymi stowarzyszonymi Umawiającymi się Stronami, o podjęciu niezbędnych środków. Jednakże środki te wiążą daną Stronę tylko po ich przyjęciu.

Artykuł 18

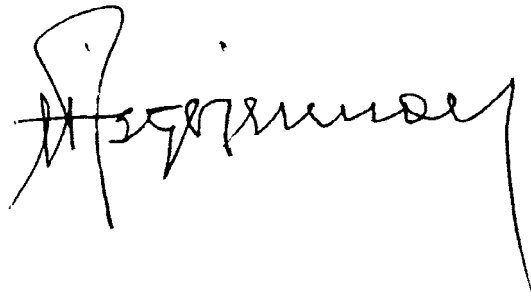
Niniejsza Umowa zastępuje Umowę o współpracy między Królestwem Belgii, Republiką Francuską, Republiką Federalną Niemiec, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Włoską, Królestwem Hiszpanii, Republiką Portugalską, Republiką Grecką, Republiką Austrii, Królestwem Danii, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Umawiającymi się Stronami Układu z Schengen oraz Konwencji z Schengen, a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie znoszenia kontroli osób na ich wspólnych granicach, podpisaną w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego maja tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego dziewiątego roku w jednym oryginalnym egzemplarzu, w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, islandzkim, niderlandzkim, niemieckim, norweskim, portugalskim, szwedzkim oraz włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny, a oryginał ten zostaje złożony do depozytu w archiwach Sekretariatu Generalnego Unii Europejskiej.

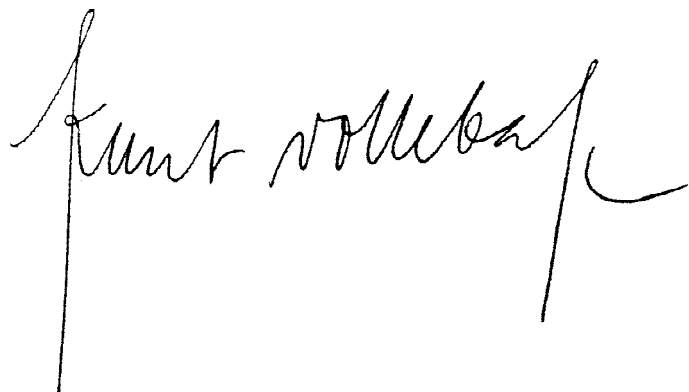
Por el Consejo de la Unión Europea
For Rådet for Den Europæiske Union
Für den Rat der Europäischen Union
Για το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
For the Council of the European Union
Pour le Conseil de l'Union européenne
Per il Consiglio dell'Unione europea
Voor de Raad van de Europese Unie
Pelo Conselho da União Europeia
Euroopan unionin neuvoston puolesta
För Europeiska unionens råd
Fyrir hönd ráðs Evrópusambandsins
For Rådet for Den europeiske union

Por la República de Islandia
For Republikken Island
Für die Republik Island
Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
For the Republic of Iceland
Pour la République d'Islande
Per la Repubblica d'Islanda
Voor de Republiek IJsland
Pela República da Islândia
Islannin tasavallan puolesta
På Republiken Islands vägnar
Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands
For Republikken Island

Por el Reino de Noruega
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Per il Regno di Norvegia
Voor het Koninkrijk Noorwegen
Pelo Reino da Noruega
Norjan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Norges vägnar
Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
For Kongeriket Norge

ZAŁĄCZNIK A

(artykuł 2 ustęp 1)

Część 1 niniejszego załącznika odnosi się do Układu z Schengen z 1985 r. oraz do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z 1985 r. Część 2 odnosi się do dokumentów przystąpienia, a część 3 do odpowiednich wtórnych aktów z Schengen.

CZĘŚĆ 1

Układ, podpisany w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.

Wszystkie postanowienia Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 15 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. między Królestwem Belgii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Francuską, Wielkim Księstwem Luksemburga a Królestwem Niderlandów, z wyjątkiem:

artykułu 2 ustęp 4

artykułu 4, w zakresie kontroli bagażu

artykułu 10 ustęp 2

artykułu 19 ustęp 2

artykułów 28–38 oraz związanych z nimi definicjami

artykułu 60

artykułu 70

artykułu 74

artykułów 77–91 w zakresie objętym dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

artykułów 120–125

artykułów 131–133

artykułu 134

artykułów 139–142

Aktu Końcowego: deklaracja 2

Aktu Końcowego: deklaracje 4, 5 i 6

Protokołu

Wspólnej Deklaracji

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

CZĘŚĆ 2

Postanowienia Umów w sprawie przystąpienia i Protokołów do Układu z Schengen i Konwencji wykonawczej zawartych z Republiką Włoską (podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r.), Królestwem Hiszpanii i Republiką Portugalską (podpisanej w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r.), Republiką Grecką (podpisanej w Madrycie dnia 6 listopada 1992 r.), Republiką Austrii (podpisanej w Brukseli dnia 28 kwietnia 1995 r.) oraz Królestwem Danii, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji (podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r.), z wyjątkiem:

1. Protokołu podpisanego w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej do Układu między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r.
2. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie przystąpienia Republiki Włoskiej do Konwencji podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. wprowadzającej Układ z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawarty między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską, jej Aktu Końcowego oraz związanych z nim deklaracji:

artykułu 1

artykułów 5–6

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracje 2 i 3

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

3. Protokołu podpisanego w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Hiszpanii do Układu między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmienionego Protokołem w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r. wraz ze związanymi deklaracjami.
4. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienie Królestwa Hiszpanii do Konwencji podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. wprowadzającej Układ z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawarty między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską, do której Republika Włoska przystąpiła na mocy Umowy podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., jej Aktu Końcowego oraz związanych z nią deklaracji:

artykułu 1

artykułów 5–6

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracje 2 i 3

Części III deklaracje 3 i 4

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

5. Protokołu podpisanego w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Portugalskiej do Układu między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r. i zmienionego Protokołem w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r. i związanymi z nim deklaracjami.
6. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Bonn w dniu 25 czerwca 1991 r. w sprawie przystąpienia Republiki Portugalskiej do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską, do którego Republika Włoska przystąpiła na mocy Umowy podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., jej Aktu Końcowego wraz ze związanymi deklaracjami:

artykułu 1

artykułów 7–8

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracje 2 i 3

Części III deklaracje 2, 3, 4 i 5

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

7. Protokołu podpisanego w Madrycie dnia 6 listopada 1992 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Greckiej do Układu między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmienionego Protokołami w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Włoskiej, podpisanym w Paryżu w dniu 27 listopada 1990 r., oraz Rządów Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej, podpisanym w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r., wraz ze związanymi deklaracjami.
8. Poniższych postanowień Umowy podpisanej w Madrycie dnia 6 listopada 1992 r. w sprawie przystąpienia Republiki Greckiej do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską, do którego przystąpiły Republika Włoska, na mocy Umowy podpisanej w Paryżu dnia 27 listopada 1990 r., oraz Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska, na mocy Umowy podpisanej w Bonn dnia 25 czerwca 1991 r., jej Aktu Końcowego wraz ze związanymi deklaracjami:

artykułu 1

artykułów 6–7

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracje 2, 3 i 4

Części III deklaracje 1 i 3

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

9. Protokołu podpisanego w Brukseli dnia 28 kwietnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Austrii do Układu między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec a Republiką Francuską w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r., zmienionego Protokołami w sprawie przystąpienia przez Rząd Republiki Włoskiej, Królestwo Hiszpanii, Republikę Portugalską oraz Republikę Grecką, podpisanymi odpowiednio dnia 27 listopada 1990 r., dnia 25 czerwca 1991 r. oraz dnia 6 listopada 1992 r.
10. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Brukseli dnia 28 kwietnia 1995 r. w sprawie przystąpienia Republiki Austrii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r. między Rządami Państw Członkowskich Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiką Federalną Niemiec i Republiką Francuską, do którego przystąpiły Republika Włosa, Królestwo Hiszpanii, Republika Portugalska oraz Republika Grecka ma mocy Umów podpisanych odpowiednio dnia 27 listopada 1990 r., dnia 25 czerwca 1991 r. i dniu 6 listopada 1992, oraz jej Aktu Końcowego:

artykułu 1

artykułów 5–6

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracja 2

Części III.

11. Protokołu podpisanego w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Danii do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r. wraz ze związanymi deklaracjami.
12. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Danii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., jej Aktu Końcowego oraz związanych z nią deklaracji:

artykułu 1

artykułów 7–8

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracja 2

Części III

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

13. Protokołu podpisanego w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Republiki Finlandii do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r. wraz ze związanymi deklaracjami.
14. Następujących postanowień Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Republiki Finlandii do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., jej Aktu Końcowego i związanych z nią deklaracji:

artykułu 1

artykułów 6–7

Aktu Końcowego: część I

Części II deklaracja 2

Części III z wyjątkiem deklaracji dotyczącej Wysp Åland

Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

15. Protokołu podpisanego w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Rządu Królestwa Szwecji do Układu w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanego w Schengen dnia 14 czerwca 1985 r. wraz ze związanymi deklaracjami.
16. Poniższych postanowień Umowy podpisanej w Luksemburgu dnia 19 grudnia 1996 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Szwecji do Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen dnia 19 czerwca 1990 r., i jej Aktu Końcowego oraz związanych z nią deklaracji:
- artykułu 1
- artykułów 6–7
- Aktu Końcowego: część I
- Części II deklaracja 2
- Części III
- Deklaracji Ministrów i Sekretarzy Stanu.

CZĘŚĆ 3

A. Poniższe decyzje Komitetu Wykonawczego:

SCH/Com-ex (93) 10 14.12.1993	Potwierdzenie deklaracji przez Ministrów i Sekretarzy Stanu z dnia 19 czerwca 1992 r. i dnia 30 czerwca 1993 r. w sprawie wprowadzenia w życie
SCH/Com-ex (93) 14 14.12.1993	Poprawa praktycznej współpracy sądowej w zakresie zwalczania handlu narkotykami
SCH/Com-ex (93) 16 14.12.1993	Rozporządzenia finansowe dla utworzenia i eksploatacji bazy technicznej Systemu Informacyjnego Schengen C.SIS
SCH/Com-ex (93) 21 14.12.1993	Przedłużenie wizy jednolitej
SCH/Com-ex (93) 22 Rev 14.12.1993	Poufny charakter niektórych dokumentów
SCH/Com-ex (93) 24 14.12.1993	Wspólne zasady anulowania, unieważniania i skracania okresu ważności wizy jednolitej
SCH/Com-ex (94) 1 Rev 2 26.4.1994	Środki dostosowawcze mające na celu usunięcie przeszkód i ograniczeń w ruchu drogowym na przejściach drogowych na wewnętrznych granicach
SCH/Com-ex (94) 2 26.4.1994	Wydawanie jednolitych wiz na granicach
SCH/Com-ex (94) 15 Rev 21.11.1994	Wprowadzenie skomputeryzowanej procedury konsultacji władz centralnych określonej w artykule 17 ustęp 2 Konwencji wykonawczej
SCH/Com-ex (94) 16 Rev 21.11.1994	Uzyskiwanie wspólnych pieczęci wjazdu i wyjazdu
SCH/Com-ex (94) 17 Rev 4 22.12.1994	Wprowadzanie i stosowanie systemu Schengen w portach lotniczych i lądowiskach
SCH/Com-ex (94) 25 22.12.1994	Wymiana informacji statystycznych dotyczących wydawania wiz
SCH/Com-ex (94) 28 Rev 22.12.1994	Zaświadczenie przewidziane w artykule 75 do celów przewożenia środków odurzających i substancji psychotropowych
SCH/Com-ex (94) 29 Rev 2 22.12.1994	Wprowadzenie w życie Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen podpisanej dnia 19 czerwca 1990 r.
SCH/Com-ex (95) PV 1 Rev (punkt 8)	Wspólna polityka wizowa
SCH/Com-ex (95) 20 Rev 2 20.12.1995	Przyjęcie dokumentu SCH/I (95) 40 Rev 6 w sprawie procedury stosowania artykułu 2 ustęp 2 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen
SCH/Com-ex (95) 21 20.12.1995	Szybka wymiana między Państwami Schengen statystycznych i szczególnych danych dotyczących możliwych wadliwych działań na granicach zewnętrznych

SCH/Com-ex (96) 13 Rev 27.6.1996	Zasady wydawania wiz Schengen zgodnie z artykułem 30 ustęp 1 litera a) Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen
SCH/Com-ex (96) 27 19.12.1996	Wydawanie na granicach wiz marynarzom podczas tranzytu
SCH/Com-ex (97) 2 Rev 2 25.4.1997	Udzielanie zamówienia na sporządzenie opracowania wstępnego dla SIS II
SCH/Com-ex (97) 6 Rev 2 24.6.1997	Podręcznik Schengen dotyczący współpracy policyjnej w dziedzinie porządku publicznego i bezpieczeństwa
SCH/Com-ex (97) 18 7.10.1997	Udział Norwegii i Islandii w kosztach budowy i eksploatacji C.SIS
SCH/Com-ex (97) 24 7.10.1997	Przyszłość SIS
SCH/Com-ex (97) 29 Rev 2 7.10.1997	Wprowadzenie w życie Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen w Grecji
SCH/Com-ex (97) 32 15.12.1997	Harmonizacja polityki wizowej
SCH/Com-ex (97) 34 Rev 15.12.1997	Wprowadzanie w życie wspólnego działania w sprawie jednolitego wzoru dokumentów pobytowych
SCH/Com-ex (97) 35 15.12.1997	Zmiana do rozporządzeń finansowych C.SIS
SCH/Com-ex (97) 39 Rev 15.12.1997	Zasady przewożenia dla środków dowodowych i poszlak w ramach umów o readmisji między państwami Schengen
SCH/Com-ex (98) 1, 2 Rev 21.4.1998	Sprawozdanie o działaniach grup roboczych
SCH/Com-ex (98) 10 21.4.1998	Współpraca między Umawiającymi się Stronami przy wydaleniu cudzoziemców drogą lotniczą
SCH/Com-ex (98) 11 21.4.1998	C.SIS dla 15/18 załączników
SCH/Com-ex (98) 12 21.4.1998	Wymiana danych statystycznych dotyczących wydanych wiz
SCH/Com-ex (98) 17 23.6.1998	Poufny charakter niektórych dokumentów
SCH/Com-ex (98) 18 Rev 23.6.1998	Środki, które należy podjąć wobec państw stanowiących problemy w zakresie wystawiania dokumentów wymaganych do wydalenia z terytorium Schengen READMISJA – WIZY
SCH/Com-ex (98) 19 23.6.1998	Monako WIZY – GRANICE ZEWNĘTRZNE – SIS
SCH/Com-ex (98) 21 23.6.1998	Umieszczanie odcisków pieczęci w paszportach osób ubiegających się o wizę
SCH/Com-ex (98) 26 def 16.9.1998	Ustanowienie Stałego Komitetu Konwencji wykonawczej Schengen
SCH/Com-ex (98) 29 Rev 23.6.1998	Uniwersalna klauzula obejmująca cały techniczny dorobek Schengen
SCH/Com-ex (98) 35 Rev 2 16.9.1998	Przekazywanie Wspólnego Podręcznika państwom ubiegającym się o członkostwo w UE
SCH/Com-ex (98) 37 def 2 16.9.1998	Plan działań na rzecz walki z nielegalną imigracją
SCH/Com-ex (98) 43 Rev 16.9.1998	Komitet ad hoc do spraw Grecji
SCH/Com-ex (98) 49 Rev 3 16.12.1998	Wprowadzenie w życie Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen w Grecji
SCH/Com-ex (98) 51 Rev 3 16.12.1998	Transgraniczna współpraca policyjna w dziedzinie wykrywania i zapobiegania przestępczości, podejmowana na żądanie

SCH/Com-ex (98) 52 16.12.1998	Przewodnik po transgranicznej współpracy policyjnej
SCH/Com-ex (98) 53 Rev 2 16.12.1998	Harmonizacja polityki wizowej – zniesienie szarych list
SCH/Com-ex (98) 56 16.12.1998	Podręcznik dokumentów, które mogą być wizowane
SCH/Com-ex (98) 57 16.12.1998	Wprowadzenie zharmonizowanych formularzy zaproszeń, dowodów zakwaterowania oraz przyjęcia obowiązku posiadania środków utrzymania
SCH/Com-ex (98) 59 Rev 16.12.1998	Skoordynowane rozmieszczanie doradców ds. dokumentów
SCH/Com-ex (99) 1 Rev 2 28.4.1999	Sytuacja w dziedzinie narkotyków
SCH/Com-ex (99) 3 28.4.1999	Budżet na 1999 r. dla help desk
SCH/Com-ex (99) 4 28.4.1999	Wydatki na budowę C.SIS
SCH/Com-ex (99) 5 28.4.1999	Podręcznik SIRENE
SCH/Com-ex (99) 6 28.4.1999	Sytuacja w dziedzinie telekomunikacji
SCH/Com-ex (99) 7 Rev 2 28.4.1999	Oficerowie łącznikowi
SCH/Com-ex (99) 8 Rev 2 28.4.1999	Wynagrodzenie dla informatorów
SCH/Com-ex (99) 10 28.4.1999	Nielegalny handel bronią palną
SCH/Com-ex (99) 11 Rev 2 28.4.1999	Decyzja w sprawie Porozumienia o współpracy w postępowaniach przeciwko czynom naruszającym przepisy o ruchu drogowym
SCH/Com-ex (99) 13 28.4.1999	Wycofanie dawnej i przyjęcie nowej wersji Wspólnego Podręcznika i Wspólnych Instrukcji Konsularnych
SCH/Com-ex (99) 14 28.4.1999	Podręcznik dokumentów, które mogą być wizowane
SCH/Com-ex (99) 18 28.4.1999	Poprawa współpracy policyjnej w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw

B. Następujące deklaracje Komitetu Wykonawczego:

Deklaracja	Przedmiot
SCH/Com-ex (96) Decl 5 18.4.1996	Określenie pojęcia „obcokrajowca” z państwa trzeciego
SCH/Com-ex (96) Decl 6 Rev 2 26.6.1996	Deklaracja w sprawie ekstradycji
SCH/Com-ex (97) Decl 13 Rev 18.4.1996	Porwania nieletnich
SCH/Com-ex (99) Decl 2 Rev 2 29.4.1999	Struktura SIS

C. Następujące decyzje Grupy Centralnej

Decyzja	Przedmiot
SCH/C (98) 117 27.10.1998	Plan działań na rzecz walki z nielegalną imigracją
SCH/C (99) 25 22.3.1999	Zasady ogólne wynagradzanie informatorów i agentów

ZAŁĄCZNIK B

(artykuł 2 ustęp 2) ⁽¹⁾

Rozporządzenie Rady (WE) nr 574/1999 z dnia 12 marca 1999 r. określające państwa trzecie, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu przy przekraczaniu granic zewnętrznych Państw Członkowskich (Dz.U. L 72 z 18.3.1999, str. 2) ⁽²⁾;

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, str. 1) i decyzja Komisji z dnia 7 lutego 1996 r. ustanawiająca dodatkowe specyfikacje techniczne dla jednolitego formularza wizowego (niepublikowana);

Dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz.U. L 256 z 13.9.1991, str. 51) i zalecenie Komisji 93/216/EWG z dnia 25 lutego 1993 r. w sprawie europejskiego zezwolenia na posiadanie broni palnej (Dz.U. L 93 z 17.4.1993, str. 39), zmienione zaleceniem Komisji 96/129/WE z dnia 12 stycznia 1996 r. (Dz.U. L 30 z 8.2.1996, str. 47).

⁽¹⁾ Patrz również: deklaracja Rady i Komisji w stosunku do dyrektywy 95/46/WE, przyjęta w czasie zawierania niniejszej Umowy.

⁽²⁾ Z zastrzeżeniem własnych stosunków do postanowień w sprawie określenia państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu lub są zwolnieni z takiego obowiązku, przyjętych w ramach współpracy Schengen, która będzie stale stosowana w związku z integracją dorobku Schengen w ramy Unii Europejskiej oraz które objęte są załącznikiem A.

AKT KOŃCOWY

Umawiające się Strony przyjęły niniejszy Akt Końcowy zawierający następujące deklaracje:

1. *Deklaracja Islandii i Norwegii w sprawie artykułu 4 ustęp 2*

W stosunku do posiedzeń Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym, Islandia i Norwegia uznają, że do ich decyzji pozostawia się ocenę, czy konkretne zagadnienie należy traktować jako „napotkane problemy” (tiret pierwsze przepisu) lub „będące przedmiotem obaw” (tiret drugie przepisu) i czy ma ono charakter wymagający dyskusji na szczeblu ministerialnym. Oznacza to, zgodnie ze wspólnym interesem Stron, przewidywanie, że takie „problemy” i „przedmioty obaw” będą pojawiać się w toku regularnej współpracy w sposób prowadzący do ich włączenia do porządku obrad Komitetu Mieszanego na szczeblu ministerialnym. Niemniej jednak Islandia i Norwegia podkreślają prawo członków Komitetu Mieszanego do żądania zwołania posiedzenia Komitetu Mieszanego na każdym szczeblu zgodnie z artykułem 3 ustęp 3 Umowy.

2. *Deklaracja Islandii i Norwegii w sprawie artykułu 8 ustęp 4*

W przypadku gdy zaistnieje sytuacja określona w artykule 8 ustęp 4 litery a), b) lub d), Islandia lub Norwegia skorzystają z przewidzianej w artykule 3 ustęp 3 możliwości żądania zwołania posiedzenia Komitetu na szczeblu ministerialnym w celu poszukiwania możliwości kontynuowania Umowy.

3. *Deklaracja Islandii i Norwegii w sprawie ekstradycji*

1. Wyłączenia dokonane na podstawie artykułu 13 Europejskiej konwencji w sprawie zwalczania terroryzmu, otwartej do podpisu w Strasburgu dnia 27 stycznia 1977 r., nie są stosowane w odniesieniu do procedury ekstradycji w stosunkach z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, które zapewniają równość traktowania.
2. Deklaracji złożonych na podstawie artykułu 6 ustęp 1 Europejskiej konwencji w sprawie ekstradycji, otwartej do podpisu w Paryżu dnia 13 grudnia 1957 r., nie przywołuje się jako podstawy odmowy ekstradycji rezydenta z krajów innych niż nordyckie do Państw Członkowskich Unii Europejskiej, które zapewniają równość traktowania.

4. *Wspólna deklaracja w sprawie konsultacji parlamentarnych*

Unia Europejska, Islandia i Norwegia uznają za właściwe, aby sprawy regulowane niniejszą Umową były dyskutowane na spotkaniach międzyparlamentarnych Parlament Europejski – Islandia oraz Parlament Europejski – Norwegia.

5. *Deklaracja Rady Unii Europejskiej, jednomyślnie przyjęta przez jej członków określonych w artykule 6 ustęp 1 Protokołu z Schengen w sprawie decyzji podejmowanych przez Komitet Mieszany.*

Ustaleniem Rady jest, że decyzje zapadające na posiedzeniach Komitetu Mieszanego na mocy Umowy są podejmowane jednomyślnie przez przedstawicieli wyłonionych spośród członków Rady określonych w artykule 6 ustęp 1 Protokołu z Schengen oraz przez przedstawicieli rządów Islandii i Norwegii, o ile regulamin lub umowa, które będą zawarte na mocy artykułu 6 ustęp 2 Protokołu z Schengen, nie stanowią inaczej.

6. *Deklaracja Komisji Europejskiej w sprawie składania dopuszczalnych wniosków*

Komisja Europejska przy przekazywaniu swoich wniosków odnoszących się do niniejszej Umowy Radzie Unii Europejskiej i Parlamentowi Europejskiemu, przekaże ich kopie Islandii i Norwegii.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de mayo de mil novecientos noventa y nueve.

Udfærdiget i Bruxelles den attende maj nitten hundrede og nioghalvfems.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Mai neunzehnhundertneunundneunzig.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα εννέα.

Done at Brussels on the eighteenth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-nine.

Fait à Bruxelles, le dix-huit mai mil neuf cent quatre-vingt dix-neuf.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto maggio millenovecentonovantanove.

Gedaan te Brussel, de achttiende mei negentienhonderd negenennegentig.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Maio de mil novecentos e noventa e nove.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäyhdeksän.

Som skedde i Bryssel den artonde maj nittonhundranittionio.

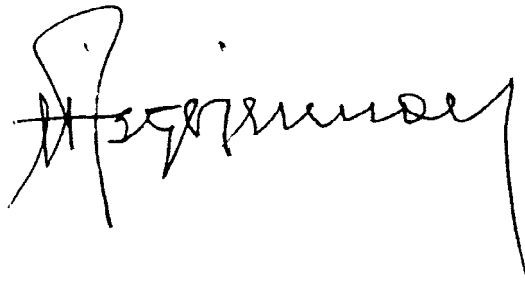
Gjört í Brussel 18. maí 1999.

Utferdiget i Brussel, attende mai nittenhundreognittini.

Por el Consejo de la Unión Europea
For Rådet for Den Europæiske Union
Für den Rat der Europäischen Union
Για το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
For the Council of the European Union
Pour le Conseil de l'Union européenne
Per il Consiglio dell'Unione europea
Voor de Raad van de Europese Unie
Pelo Conselho da União Europeia
Euroopan unionin neuvoston puolesta
För Europeiska unionens råd
Fyrir hönd ráðs Evrópusambandsins
For Rådet for Den europeiske union

Por la República de Islandia
For Republikken Island
Für die Republik Island
Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
For the Republic of Iceland
Pour la République d'Islande
Per la Repubblica d'Islanda
Voor de Republiek IJsland
Pela República da Islândia
Islannin tasavallan puolesta
På Republiken Islands vägnar
Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands
For Republikken Island

Por el Reino de Noruega
For Kongeriget Norge
Für das Königreich Norwegen
Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
For the Kingdom of Norway
Pour le Royaume de Norvège
Per il Regno di Norvegia
Voor het Koninkrijk Noorwegen
Pelo Reino da Noruega
Norjan kuningaskunnan puolesta
På Konungariket Norges vägnar
Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
For Kongeriket Norge

